

ת"פ 805/05/21 - מדינת ישראל נגד אריה זהורי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 805-05-21 מדינת ישראל נ' זהורי(עציר)
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י גב' דניאל ניאזוף, פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

אריה זהורי

ע"י עו"ד עופר אשכנזי

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

ביום 14.12.15 הוצא נגד הנאשם בבית המשפט המחוזי בירושלים צו, על פי החוק להגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: **חוק ההגנה**) וביום 15.2.21 הוארך הצו עד יום 13.6.22 במסגרת תיק פע"מ 46900-11-20 (להלן: **צו הפיקוח**).

הצו הטיל על הנאשם חובות ואיסורים שונים, ובהם: "**איסור התחברות ו/או שהייה ביחידות עם קטינים/ות אלא בנוכחות בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלות**" ו- "**איסור לינה תחת קורת גג אחת במקום בו שוהים קטינים/ות**".

על פי עובדות כתב האישום, בתקופה שבין חודש אוקטובר 2020 ועד יום 25.4.21, נהג הנאשם לחלק מדי שבת סוכריות לילדים בבית הכנסת חב"ד בקריית ארבע וביקש מהם לקרוא פרקי תהילים בעבורו ועבור אשתו. בשל כך יוחסו לנאשם עבירות רבות של הפרת צו הפיקוח.

כמו כן יוחס לנאשם, כי בחודש אפריל 2021 הלן בביתו שני קטינים בני שנתיים וחמש שהם אחייניה של אשתו ובמועד סמוך לחודש אוקטובר 2020 הלן בביתו קטין בן שנתיים, אחיינה של אשתו.

בתשובה לאישום מיום 18.7.21 הודה הנאשם בעיקרן של העובדות מיוחס לו בכתב האישום, אך טען כי לא חילק סוכריות מדי שבת אלא בתדירות נמוכה יותר. עוד טען, כי חלוקת הסוכריות אינה מהווה הפרה של צו הפיקוח.

הנאשם הודה שהלן בביתו קטינים בשני המקרים שפורטו באישום תוך הפרה של צו הפיקוח ולא חלק על כך שדינו

להיות מורשע בשל המעשה.

המתווה הדיני

בין הצדדים הוסכם, כי שני הצדדים יגישו תיק מוצגים ביחס לשאלה העובדתית שבמחלוקת (תדירות חלוקת הסוכריות) וטיעון משפטי בשאלה המשפטית שבמחלוקת (האם חלוקת הסוכריות מהווה עבירה) ובית המשפט יחליט על סמך הכתוב, ללא שמיעת עדויות. עוד הוסכם, כי הכרעת הדין תנתן ללא קיום דיון.

תדירות חלוקת הסוכריות

מהודעת הנאשם מיום 25.4.21 (ת/1) ומדבריו לקצין הפקוח (ת/2 ו-ת/5) עולה, כי מזה כששה חודשים (היינו מסמוך לחודש אוקטובר 2020), בכל שבת בה הוא נמצא בביתו בקריית ארבע, הוא הולך לבית הכנסת של חב"ד, מחלק לילדים סוכריות ומבקש מהם לקרוא פרק תהילים. לדברי הנאשם הוא עשה כן כדי לכפר על פגיעות שפגע בעבר בקטינים (ת/1, ש' 6), וגם בגלל עניין אישי שבינו ובין אשתו. עוד עולה מדברי הנאשם כי הוא ער לצו הפיקוח, אך לא ראה בכך הפרה שלו.

המאשימה בקשה להסתמך על אמרתה של העדה א"מ, מנהלת הרשות לביטחון קהילתי בקריית ארבע (ת/4), לשם ביסוס הטענה כי הנאשם חילק סוכריות מדי שבת - והתקשיתי לאמץ את עמדתה: כל תכנה של אמרה זו מהווה עדות מפי השמועה, והיא מבוססת על דברים שאמרו אנשים אחרים, אשר העדה לא מסרה את שמותיהם. מעבר לכך, גם בהתעלם משאלת קבילות הדברים ומשקלם, לא עולה מהאמרה כי הנאשם הגיע לבית הכנסת מדי שבת, אלא כי נהג להגיע למקום.

המאשימה טענה בסיכומיה, ביחס לאופן חלוקת הסוכריות, כי הנאשם גם נהג לטפוח על כתפיהם של הילדים, ולעניין זה הפנתה לתמליל שיחת הנאשם עם קצין הפיקוח (ת/5). ראשית אומר, כי הדבר אינו עולה באופן ברור מהתמליל, והנאשם לא עומת עם הטענה בחקירתו ת/1. מעבר לכך, המאשימה לא ייחסה זאת לנאשם בכתב האישום ולא אפשרה לו להתמודד עם הטענה. לאור זאת, לא אקבע ממצא לחובת הנאשם בעניין זה.

ב"כ הנאשם מנגד, הפנה לכך שהבסיס הראייתי היחיד לתדירות חלוקת הסוכריות הוא דברי הנאשם, שאמר שהוא עושה כן בשבתות בהן הוא נמצא בקריית ארבע - והדגיש כי אין בדברי הנאשם בסיס לטענה כי הוא נמצא בקרית ארבע כל שבת.

מכאן עולה, כי ניתן לקבוע שהנאשם נהג לחלק בשבתות סוכריות לילדים וביקש מהם לקרוא פרקי תהילים בעבורו, ועשה כן במקרים רבים לאורך כששה חודשים, אך לא ניתן לקבוע כי הדבר היה כל שבת.

האם חלוקת הסוכריות מהווה התחברות

על פי עובדות האישום, צו הפיקוח הטיל על הנאשם "איסור התחברות ו/או שהייה ביחידות עם קטינים/ות אלא בנוכחות בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלות" (הצו עצמו לא הוגש).

לשיטת המאשימה, חלוקת סוכריות רציפה לילדים במשך ששה חודשים, היא "ניסיון התחברות בוטה לילדים והפרה גסה של צו הפיקוח", כאשר הדבר נעשה לצד שיחה קצרה בה מתבקש הילד לומר פרק תהילים. לשיטת המאשימה,

הדבר נעשה באופן שיטתי, כדי להתחבב על הילדים ולרכוש את אמונם.

ב"כ הנאשם טען, כי האיסור שהוטל על הנאשם הוא על "**התחברות**" עם קטינים בלבד, ועל כן הוא מצומצם יותר מאשר יצירת קשר, ואינו חל על מעשיו של הנאשם. עוד הפנה לכך שגם ב"כ המאשימה בסיכומיה טענה כי מעשי הנאשם מהווים ניסיון התחברות עם ילדים, ולא מעשה מושלם.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, לא ראיתי כי ניתן לקבוע במידת הודאות הנדרשת שחלוקת הסוכריות מהווה "התחברות", בניגוד ללשונו של צו הפיקוח:

הוכח, כי לאורך תקופה של כחצי שנה הנאשם נהג לחלק בשבתות סוכריות לילדים בבית הכנסת ולבקש מהם לומר פרקי תהילים. ואכן, כאשר אדם שהורשע בעבר בעבירות מין בקטינים פונה לילדים ומחלק להם ממתקים, ניתן להעלות על הדעת מספר הסברים לכך, אשר רצונו של אותו אדם לכפר על מעשיו מהעבר לא יהיה הראשון שבהם.

ועם זאת, אין לפני נתונים לכמה ילדים פנה הנאשם בכל שבת, האם פנה לאותם הילדים בכל פעם ומה היה התוכן המדויק של פניותיו של הנאשם לילדים וארכן - וחוסר הבהירות פועל לטובת הנאשם. לאור זאת, אצא מההנחה המצומצמת, הנוחה לנאשם, כי מדובר בפניות קצרות, שלא חרגו ממתן סוכריה ובקשה לומר פרק תהילים. משכך, התקשיתי לקבוע ברמת הודאות הנדרשת בהליך פלילי, כי מעשים אלו מהווים "**התחברות**" עם הילדים, שכן מהבחינה הלשונית, משמעות המלה "התחבר" מלמדת על יצירת קשר ממשי, החורג מפניה אקראית. אפנה בהקשר זה למילון אבן שושן, על פיו "**התחבר - הצטרף, התאחד הזדווג ... נעשה חבר -לי, נעשו חברים זה עם זה**" - וכאמור, מהבחינה העובדתית עניין זה לא בוסס דיו.

אוסף, כי לא אחת ניתנים צווי פיקוח, האוסרים על כל פניה וכל צורת קשר בין מפקח לקטינים, וככל שזו היתה כוונתו של המותב שנתן את צו הפיקוח, חזקה עליו שהיה עושה כן באופן ברור ומפורש. במקרה שלפני, בית המשפט שהטיל את צו הפיקוח אסר על הנאשם התחברות עם קטינים, ואין הצו יוצא מידי פשוטו ולא ניתן לקרוא לתוכו את שאין בו. משכך, גם אם עמדתה של המאשימה מתיישבת עם הגיונו של צו הפיקוח ועם מטרתו, היא מהווה הרחבה בדיעבד של הצו מעבר ללשונו - והליך פלילי בשל הפרת הצו אינו הדרך לעשות כן.

סיכום

לאור האמור מעלה, מזכה את הנאשם מהעבירות של הפרת הצו הנוגעות לחלוקת הסוכריות (סע' 1 לכתב האישום) ומרשיעו בשתי עבירות של הפרת צו פיקוח, הנוגעות להלנת אחייניה הקטינים של אשתו בשתי הזדמנויות (סע' 2 ו- 3 לאישום).

לצד זאת אעיר, כי טוב יעשה הנאשם אם ימנע מכל שיג ושיח עם קטינים, מכל סיבה וטעם, וככל שהוא מבקש לכפר על מעשיו בעבר, יסור מרע ויקפיד למלא אחרי כל תג ותג מצו הפיקוח.

הטיעונים לעונש ישמעו ביום 13.9.21, 10:00.

הנאשם יובא בוועד מרחוק (לבקשתו).

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"א , 04 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים (בהסכמתם).